

สัปดาห์สาร

วัดนักบุญโยเซฟ บ้านโป่ง 70110 โทร. 0-3221-1188 โทรสาร 0-3234-1094

www.josephbanpong.org E-mail : st.joseph_banpong@hotmail.co.th

วันอาทิตย์ที่ 5 พฤษภาคม ปีที่ 47 ฉบับที่ 2571

อาทิตย์ที่ 6 เทศกาลปัสกา ปี C

พระวาจา (ยน. 14:23-29)

เวลานั้น พระเยซูเจ้าตรัสกับบรรดาศิษย์ว่า

"ผู้ใดรักเรา ผู้นั้นจะปฏิบัติตามวาจาของเรา พระบิดาของเราจะทรงรักเขา พระบิดาจะเสด็จพร้อมไปกับเรามาหาเขา จะทรงพำนักอยู่กับเขา ผู้ที่ไม่รักเรา ก็ไม่ปฏิบัติตามวาจาของเรา วาจาที่ท่านได้ยินนี้ไม่ใช่วาจาของเรา แต่เป็นของพระบิดา ผู้ทรงส่งเรามา เราบอกสิ่งเหล่านี้ให้ท่านฟัง ขณะที่เรายังอยู่กับท่าน แต่พระผู้ช่วยเหลือคือพระจิตเจ้า ที่พระบิดาจะทรงส่งมาในนามของเรานั้น จะทรงสอนท่านทุกสิ่ง และจะทรงให้ท่านระลึกถึงทุกสิ่งที่เราเคยบอกท่าน เรามอบสันติสุขไว้ให้ท่านทั้งหลาย เราให้สันติสุขของเราแก่ท่าน เราให้สันติสุขกับท่าน ไม่เหมือนที่โลกให้ ใจของท่านอย่าหวั่นไหว หรือมีความกลัวเลย ท่านได้ยินที่เราบอกกับท่านแล้วว่า เรากำลังจะไป และเราจะกลับมาหาท่านทั้งหลาย ถ้าท่านรักเรา ท่านคงยินดีที่เราจะไปเฝ้าพระบิดา เพราะพระบิดาทรงยิ่งใหญ่กว่าเรา และบัดนี้เราได้บอกท่านทั้งหลายก่อนที่เหตุการณ์จะเกิดขึ้น เพื่อว่าเมื่อเหตุการณ์เกิดขึ้นแล้ว ท่านจะเชื่อ"

ปีแห่งความเชื่อ
2012 - 2013

ภรรยา - ลูก - หลาน

สร้างอุทิศแด่

เปโตร รักดี ฤทธิรงค์ (ครบ 25 ปี)

หัวข้อ ประชากรใหม่ภายใต้การนำของพระจิตเจ้า
ธรรมล้ำลึก พระจิตเจ้าที่องค์พระบิดาส่งมาในนามของพระเยซู
หน้าที่ การร่วมฟื้นฟูพระศาสนจักรด้วยการนำของพระจิตเจ้า
การดำเนินชีวิต เราจะเปิดใจกว้างเพื่อรักและเคารพคนทุกชาติทุกภาษา

บทอ่านที่หนึ่ง : - กจ 15:1-2, 22-29

บรรดาอัครสาวกและผู้อาวุโสได้เขียนจดหมายถึงกลุ่มคริสตชนต่างๆ เพื่อชี้แจงให้ทราบแนวปฏิบัติของพระศาสนจักร พร้อมกับส่งคนไปอธิบายเนื้อหาของจดหมายนั้นด้วย

บทอ่านที่สอง : - วว 21:10-14, 22-23

พระศาสนจักร ซึ่งตั้งอยู่บนรากฐานของบรรดาอัครสาวกทั้งสิบสองของพระเยซูเจ้า กำลังเจริญรุ่งเรือง เต็มไปด้วยพระสิริรุ่งโรจน์ของพระเจ้า

พระวรสาร : - ยน 14:23-29

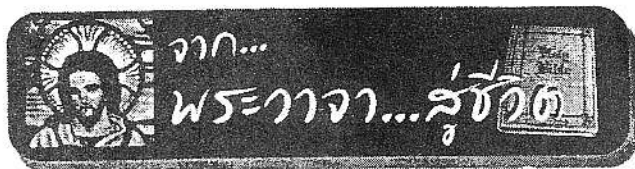
พระเยซูเจ้าทรงสัญญาจะประทานพระจิตเจ้าให้แก่เรา เพื่อเราจะได้ระลึกถึงคำสั่งสอนของพระองค์ และนำไปปฏิบัติในชีวิตประจำวันของเรา

ผู้ประสานงานพิธีกรรม วันอาทิตย์ที่ 5 พฤษภาคม ค.ศ. 2013

พิธีขอบพระคุณ	ประธาน	พิธีกร	ผู้อ่านบทอ่าน	เก็บอุทาน	เชิญของถวาย
07.00 น.	คุณพ่อยะรัตน์	คามิลเลียน	คุณชัชวาล - คุณทรงศรี	คุณช่งเย็น	คุณอำพร
09.00 น.	คุณพ่อเจ้าวัด	คุณนฤชัย	คุณสงวน - คุณวลัยลักษณ์	คุณวารินทร์	คุณวันทนา
19.00 น.	คุณพ่อมณฑล	ศักดิ์บุญ	คุณจันทร์เพ็ญ - คุณวิจิตร	คุณบังอร	คุณสรวท

พระคริสตเจ้าผู้สถาปนาสถาบันพระศาสนจักร

พระเยซูเจ้าเป็นผู้จัดตั้งพระศาสนจักร โดยทรงมอบให้อัครสาวกและผู้สืบตำแหน่งต่อมาเป็นผู้ดำเนินการต่อไป โดยพระองค์เองได้สถาปนาพระศาสนจักรด้วยความประนีประนอมต่อธรรมเนียมประเพณีของชาวยิว เพราะพระเยซูเจ้าตรัสว่า พระองค์ไม่ได้มาเพื่อทำลาย

บทบัญญัติและประกาศ (มก 5,17) ขณะเดียวกันเมื่อศาสนาได้เป็นที่ยอมรับและมีคนต่างศาสนาเข้ามาในพระศาสนจักรมากขึ้น มีความจำเป็นต้องฟื้นฟูหรือพัฒนาตนเองก็ด้วยการนำของพระคริสตเจ้า

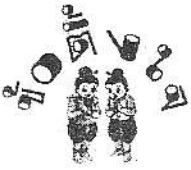
บทบาทการดำเนินงานของพระจิตเจ้าจึงมีความสำคัญ เพราะพระจิตเจ้าเป็นผู้ที่พระบิดาส่งมาในนามของพระเยซูเจ้า บทบาทของพระจิตเจ้าจึงมีความสำคัญต่อการเปลี่ยนแปลงภายในของพระศาสนจักร จากบทอ่านที่ 1 นั้น การที่เปาโลและบาร์นาบัสได้ตกลงเลือกยูดาห์กับสิลาสร่วมเดินทางไปกรุงเยรูซาเล็ม เพื่อหาข้อยุติเรื่องการเข้าสู่หนัตามจาริตของโมเสสนั้น ก็เป็นเพราะพระจิตเจ้าเห็นสมควร พระจิตเจ้าเป็นผู้ผลักดันสิ่งต่างๆ เหล่านี้

การฟื้นฟูพระศาสนจักรเป็นเรื่องการนำขององค์พระจิต และเป็นการเสริมสร้างอาณาจักรของพระเจ้าอย่างแท้จริง จาก สดด 67 ทำให้เราเห็นภาพของพระเจ้าผู้ทรงเมตตาต่อทุกคน ต่อทุกชาติ ว่าเป็นพระเจ้าผู้เปี่ยมด้วยความรักและยุติธรรม เปรียบเหมือนเครื่องหมายของการแผ่ขยายอาณาจักรของพระเจ้าซึ่งจะต้องครอบคลุมทุกชาติทุกภาษาเข้าไว้ด้วยกัน

พระคริสตเจ้าจะไปหาพระบิดาและจะกลับมาหาคริสตชนอีกโดยทางพระจิตเจ้า

บทบาทของพระคริสตเจ้าจึงมีความชัดเจนคือ การร่วมเป็นหนึ่งกับพระบิดาในพระวรสารนักบุญยอห์น พระคริสตเจ้าตรัสว่า “เราไปหาพระบิดา เพราะพระบิดาเป็นใหญ่กว่าเรา” เป็นความสัมพันธ์ที่เป็นรูปแบบ “ความเป็นหนึ่งเดียว” อันเป็นแบบฉบับให้ทุกๆ คนไม่ยกเว้นใครมีความเป็นหนึ่งเดียวกันอย่างแท้จริง

ยิ่งกว่านั้นพระเยซูเจ้าก็มีความสัมพันธ์กับพระจิตอย่างแน่นแฟ้น เพราะพระจิตเจ้าจะทำให้เราทุกคนสามารถระลึกถึงองค์พระเยซูเจ้าได้เหมือนกับอยู่กับพระองค์จริงๆ

1. ข้าพเจ้าจะร่วมฟื้นฟูพระศาสนาจักรด้วยการนำของพระจิตเจ้า
2. ข้าพเจ้าจะเปิดใจกว้างเพื่อรักและเคารพคนทุกชาติทุกภาษา
3. ข้าพเจ้าจะรักเพื่อนพี่น้อง และแสดงออกทั้งด้วยคำพูดและการกระทำ

อย่าตัดสินคุณค่าความเป็น “คน” ด้วย “สายตา”
 บางคนถึงจะ “ดูดีมีราคา”
 แต่ “จิตใจต่ำ” กว่าคนไร้ค่า....มีถมไป

... ขบมใบหม้อ ...

ที่มา : ฟาร์เวิร์ด เพล้

ลิงป่าตัวหนึ่งพลัดหลงจากฝูงเข้ามาในหมู่บ้านที่อยู่ชายป่าแห่งหนึ่ง และพบว่าที่นี่มีอาหารอร่อยๆ สำหรับมันมากมาย หลังจากนั้นมันก็แฝงตัวอยู่ในหมู่บ้านแห่งนี้และไม่ยอมกลับเข้าป่าอีกเลย

ชาวบ้านนั้นเมื่อแรกเห็นลิงตัวนี้ก็รักเอ็นดู ให้อาหารมันกินบ้าง หยอกเล่นกับมันบ้าง แต่นานวันเข้า พวกเขา ก็เริ่มไม่พอใจเสียแล้ว เนื่องจากนิสัยของลิงป่านั้นหาได้มีความสำรวมอย่างสัตว์เลี้ยงทั่วไป หากมันจะกินอาหารที่อยู่ในมือของใครมันก็จะขู่และแยกเขี้ยวใส่

นอกจากนั้นความฉลาดตามเผ่าพันธุ์ยังทำให้ลิงเรียนรู้ได้เร็ว เพียงไม่นานมันก็รู้ว่าชาวบ้านแต่ละคน เก็บอาหารไว้ที่ไหน มันจึงเริ่มเข้าไปขโมยอาหารจากในบ้าน และยังรู้ค้นทำลายข้าวของของพวกเขาจนไม่มีชิ้นดี บางครั้งเมื่อลิงหาทางเข้าบ้านไม่ได้เพราะเจ้าของบ้านปิดประตูแน่นหนา มันก็ขึ้นไปข่มหลังคาบ้านจนพังลงมา หลังจากนั้นก็เข้าไปในบ้านของเขา บางครั้งมันก็กัดลูกเล็กๆ ของเจ้าของบ้านและบางทีก็แย่งอาหารจากพวกเขาสิ่งๆ หนึ่ง

ชาวบ้านอดทนไม่ทำร้ายลิงเพราะสงสาร แต่นานวันเข้า พวกเขาก็ทนไม่ไหว วันหนึ่งหัวหน้าหมู่บ้าน จึงเรียกประชุมลูกบ้านเพื่อจัดการกับปัญหานี้

“ไอลูกดอกอาบยาพิษยังมีให้ตายไปเลย” ชาวบ้านคนหนึ่งซึ่งถูกลิงตัวนี้เข้าไปรื้อบ้านเมื่อวานเสนอด้วยความโกรธแค้น

“ไม่ได้หรอก” หัวหน้าหมู่บ้านว่า “มันเป็นลิงป่า พวกเราจะไม่ทำร้ายสัตว์ป่า”

“เงินเจ้าลิงนี่ตัวหนึ่ง” อีกคนบอก ลูกของเขาเพิ่งถูกตัวนี้กัดมาเมื่อเช้า

“ไม่ได้ สัตว์ป่าเป็นของป่า เป็นของเจ้าป่าเจ้าเขา ถ้าเราทำร้ายลิงตัวนั้นอาจเกิดอาถรรพ์ร้ายแรงได้” หัวหน้าหมู่บ้านยังคงยืนยันคำเดิม และลูกบ้านอีกหลายคนก็เห็นด้วย ทั้งหมดยังช่วยกันคิดหาวิธีการขับไล่ลิงตัวนั้นออกไปจากหมู่บ้านโดยไม่ต้องฆ่ามัน

เด็กหนุ่มคนหนึ่งคิดออก เขาร้องบอกทุกคนว่า “ไออย่างนี้ เราต้องหาทางจับลิงตัวนี้ให้ได้ แล้วพามันไปปล่อยป่าอื่นที่ไกลๆ กว่านี้ มันจะได้ไม่กลับมาอีก”

ชาวบ้านเห็นด้วยกับความคิดนี้ หลังจากวันนั้นพวกเขาก็พากันวิ่งไล่จับลิงตัวนี้โดยไม่เป็นอันทำอะไร แต่ถึงกระนั้นก็ไม่มีใครสามารถจับลิงตัวนี้ได้ เพราะมันเป็นลิงป่าที่หลบหลีกได้อย่างแคล่วคล่องว่องไวมาก จนชาวบ้านชักถอดใจ

วันหนึ่งลิงป่าเข้าไปในบ้านหญิงชราคนหนึ่ง หญิงชราคนนี้ทำงานตาลได้ร่อยที่สุดเ็นหมู่บ้าน นางจะทำงานตาลลูกใหญ่ไปขายในตลาดและแจกเพื่อนบ้านทุกวัน วันหนึ่งเฝ้าขมิ้นขมิ้นตาลส่วนหนึ่งเหลือ หญิงชราไม่มีภาระสำหรับใส่ขมิ้นที่เหลือจึงเอาไปใส่ไว้ในหม้อเหล็กปากแคบไว้ก่อน

เจ้าลิงป่าลอบมองเหตุการณ์นี้อยู่ตลอด มันเห็นที่ซ่อนขมิ้นแล้ว ครั้นพอหญิงชราเดินออกไปจากครัว มันจึงกระโจนเข้าไปทางหน้าต่างแล้วเอามือล้วงลงไปหาขมิ้นตาลในหม้อ แต่เพราะหม้อนั้นปากแคบมาก ลิงป่าจึงไม่สามารถดึงขมิ้นออกมาจากหม้อได้

ตอนนั้นเองหญิงชราที่เดินเข้ามาเห็นพอดี นางร้องด้วยความโกรธว่า “จ๊ะ! เจ้าลิงชั่ว แกมาขโมยขมิ้นของข้าอีกแล้วสิ มาเร็วพวกเรา มาจับมัน มันอยู่ตรงนี้”

ชาวบ้านได้ยินดังนั้นก็พากันเฮโลมาจับลิงที่บ้านหญิงชรา เจ้าลิงป่าตกใจรีบกระโจนหนี แต่เพราะความตะกละ มันจึงไม่ยอมปล่อยมือจากขมิ้นในหม้อ และจึงหนีชาวบ้านโดยต้องแบกหม้อเหล็กหนักๆ ไปด้วย ในที่สุดเจ้าลิงก็อ่อนแรงและเป็นลม ชาวบ้านจึงจับมันใส่กระสอบแล้วพาไปปล่อยยังป่าลึกที่ไกลจากหมู่บ้านที่สุด หลังจากนั้นก็ไม่เห็นใครเห็นเจ้าลิงตัวนี้อีกเลย

หากเปรียบขมิ้นในหม้อเหล็กปากแคบที่ลิงป่าแบกหนีชาวบ้าน นั่นก็ไม่ต่างอะไรจากก้อนทุกข์ที่มีมนุษย์นิยมแบกไว้กับตัวเอง หากถามว่าความสุขกับความทุกข์ใครชอบสิ่งใดมากกว่ากัน ทุกคนคงตอบพร้อมกันว่าความสุข แต่กระนั้นสิ่งที่พวกเขาแบกไว้จริงๆ กลับเป็นความทุกข์ที่หนักอึ้ง ซึ่งเป็นเรื่องที่แปลกมาก

ในแต่ละวันของชีวิตเรา เราต้องพบต้องเจอกับเรื่องต่างๆ เป็นร้อยเป็นพัน บางเรื่องทำให้เราทุกข์แสนสาหัส และเราคงไม่มีวันลืมมันไปง่ายๆ แต่เวลาที่ยังคงเดินต่อไปเรื่อยๆ

ผ่านช่วงเวลาที่เกิดทุกข์มานานมาแล้ว แต่ความทุกข์นั้นกลับยังอยู่ มันอยู่เพราะเรายึดติดกับมันทุกอย่าง ที่มันทำร้ายเรา มันอยู่เพราะหัวใจของเราไม่ยอมปล่อยให้มันผ่านไปเหมือนกาลเวลา

อะไรที่เกิดขึ้นแล้ว เสียใจให้ตาย ร่ำร้องจนน้ำตาเป็นสายเลือด ลองคิดว่ามันจะย้อนกลับมาให้แก้ไข หรือป้องกันอะไรได้อีกไหม ทั้งๆ ที่ความจริง มันจากเราไปนานแล้ว แต่ใจปอดๆ ของเราก็ก็นั่งเฝ้าไปดั่งไป รังเงาของมันไว้อีก ดังนั้น ถ้าเรารู้จักเรียนรู้ที่จะปล่อยวางจากเรื่องที่ผ่านมาไปแล้วเสียบ้าง เราก็จะได้มีค่ากับ รอยยิ้ม และเสียงหัวเราะ แล้วดูนั่นสิ ความสุขอยู่ใกล้ๆ แค่นี้เอง..เพียงแค่ปล่อยวาง >>>

... ทุกคนต่างมี “ภาระ” ...

ที่มา : นิเทศสารแม่พระยุคใหม่

ขณะที่พันทิวากำลังขับรถไปตามถนนชานเมือง เธอสังเกตเห็นรถคันหนึ่งขับตามเธอมาอย่าง ค่อนข้างกระชั้นชิด เธอแทบจะรู้สึกได้ถึงความหงุดหงิดของคนขับรถคันนั้น ในขณะที่เธอขับรถไปอย่าง ระมัดระวัง และค่อยๆ เลี้ยวไปตามถนนอันคดเคี้ยว

คนขับรถคันหลังนั้นไม่มีทางรู้ว่า พันทิวกำลังบรรทุกข้าวเกือบ 50 กิโลกรัม แ่งอีก 2 หม้อใหญ่เต็มๆ และของกินอื่นๆ อีกมากมาย พอที่จะเลี้ยงคนถึง 200 คน ที่โบสถ์ในเย็นวันนั้น พันทิว รู้สึกได้ถึงความหงุดหงิดใจของคนขับรถคันหลัง ทำให้เธอคิดว่า หากเขารู้ว่าของที่ฉันบรรทุกมานั้นแสน หนักแค่ไหน เขาจะเข้าใจว่าทำไมฉันจึงขับรถช้าแบบนี้

ทันใดนั้นเอง เธอก็เกิดคำถามขึ้นว่า มีกี่ครั้งที่ฉันหงุดหงิดกับคนอื่น โดยที่ไม่รู้ว่าพวกเขาก็อาจจะ กำลังแบกภาระอันแสนหนักอยู่

บ่อยครั้งแค่ไหนที่เราตัดสินคนอื่น โดยเหมาเอาว่าเรารู้ข้อมูลทุกอย่างเกี่ยวกับสถานการณ์ที่ เกิดขึ้น แต่พระวาจาของพระเจ้านำเราไปในทิศทางของความเมตตา โดยสอนให้เราปฏิบัติต่อผู้อื่นด้วย ความเมตตาปราณี ความถ่อมตน ความอ่อนโยนและความพากเพียร (คส 3:12) เราเป็นคนที่เต็มเปี่ยม ด้วยความรักมากยิ่งขึ้น เมื่อเราผ่อนหนักผ่อนเบาซึ่งกันและกัน และยกโทษให้แก่กัน (ข้อ 13)

ให้เราปฏิบัติต่อผู้อื่นในแบบที่เราอยากให้ผู้อื่นปฏิบัติต่อเรา (ลก 6:31) และไม่ลืมว่าเราอาจจะ ไม่ได้รู้เสมอไปว่า คนอื่นกำลังแบกภาระอะไรอยู่ !!!

ความเมตตาชั้นนำเราด้วยความรัก

ให้รู้จักใช้ชีวิตที่เอื้อเพื่อ

เป็นสมบัติที่เพิ่มพูนอย่างล้นเหลือ

ยามเมื่อเราจนเจือคนรอบกาย

ประกาศ

สรุปข่าว

วันศุกร์ขึ้นเต้าน

ขอเชิญพี่น้องสัตบุรุษ ร่วมพิธีบูชาขอบพระคุณ ในวันศุกร์ที่ 3 พฤษภาคม ค.ศ. 2013 (วันศุกร์ต้นเดือน) เวลา 19.00 น. ณ วัดนักบุญโยเซฟ บ้านโป่ง ตอนเช้ามีการส่งศีลมหาสนิทแก่ผู้เจ็บป่วยสูงอายุที่ไม่สามารถมาวัดตามปกติ แต่สิ่งสำคัญขอให้แต่ละคนได้เตรียมตัวรับพระเยซูเจ้าอย่างพร้อมเพรียงด้วย

ฉลองวัดแม่พระฟาติมา ห้วยคลุม สวนผึ้ง

ขอเชิญพี่น้องสัตบุรุษ ร่วมโมทนาคุณพระเจ้า โอกาสฉลอง วัดแม่พระฟาติมา ห้วยคลุม สวนผึ้ง ใน วันอาทิตย์ที่ 5 พฤษภาคม ค.ศ. 2013 เวลา 10.30 น. โดย พระสังฆราช ยอห์น บอสโก ปัญญา กฤษเจริญ เป็นประธานในพิธี

ประชุมกลุ่มผู้สูงอายุ

วันพฤหัสบดีที่ 9 พฤษภาคม ค.ศ. 2013 มีมิสซาที่ วัดน้อยอาสนวิหารปาลา เวลา 09.00 น. หลังมิสซาขอเรียนเชิญผู้สูงอายุร่วมประชุมพบปะพร้อมกัน ณ ห้องประชุมสภาอภิบาลวัดนักบุญโยเซฟ บ้านโป่ง

รวบรวมคุณ

ขอขอบคุณ ครอบครัวพินิกรณ์ มอบเงินจำนวน 2,000 บาท เพื่อเป็นค่าบำรุงสุสานของวัด ขอพระเยซูเจ้า แม่พระ และนักบุญโยเซฟ ใต้ขอบแทนน้ำใจดีของท่านและครอบครัวพร้อมกิจการงานให้เจริญก้าวหน้า

ข่าวพระ

เมื่อวันเสาร์ที่ 27 เมษายน ค.ศ. 2013 ที่ผ่านมา เวลา 10.30 น. ณ วัดนักบุญโยเซฟ บ้านโป่ง มีพิธีบูชาขอบพระคุณบรรพชิตของ อังเงลา วิชชินทร์ แสงเทียน (ชาวกรุงเทพฯ) รวมอายุได้ 73 ปี โดยคุณพ่อ ชัชวาล ศุภลักษณ์ เจ้าอาวาสวัดพระเยซูเจ้าเสด็จสู่สวรรค์ สามพราน เป็นประธานในพิธี และเคลื่อนกระดูกไปบรรจุ ณ สุสานของวัด

ขอคำภาวนาให้กับญาติพี่น้องของเราผู้นี้ที่ได้จากไป

ปฏิทินบูชาขอพระคุณประจำสัปดาห์

วัน - เวลา	พฤษภาคม 2013 สำหรับ	ผู้ขอ
อาทิตย์ที่ 5 07.00 น. 09.00 น. 19.00 น.	อาทิตย์ที่ 6 เทศกาลปัสกา สุขสำราญสำหรับครอบครัว หมอเปิ้ล-หมอป้อม-หลานเปปป์ สุขสำราญสำหรับสัตบุรุษ สุขสำราญสำหรับครอบครัวคุณสำเนียง แจ่มแจ้ง	คุณป้า-คุณแม่ วัด คุณสำเนียง แจ่มแจ้ง
จันทร์ที่ 6 19.00 น.	สัปดาห์ที่ 6 เทศกาลปัสกา (วันคุ้มครองโลก) อุทิศแด่ คุณประภา - คุณลันติ อุทิศแด่ เปโตร ยูกี้ - มาริอา จุกฟ้า แจ่มแจ้ง	คุณรัชนี ตั้งสังขธรรม คุณสำเนียง แจ่มแจ้ง
อังคารที่ 7 19.00 น.	สัปดาห์ที่ 6 เทศกาลปัสกา อุทิศแด่ เปโตร ภัคดี อุทัยวงศ์ อุทิศแด่ โยเซฟ กิจ - ฟรังซิสกา อยู่เกีย ทรัพย์เย็น อุทิศแด่ เกลเมนเต ยูทธ ศันสนยุทธ	ภรรยา - ลูก - หลาน คุณสมปอง ศันสนยุทธ คุณสมปอง ศันสนยุทธ
พุธที่ 8 19.00 น.	สัปดาห์ที่ 6 เทศกาลปัสกา อุทิศแด่ มาริอา ยิ้ม - ยอแซฟ อินทิ ตูลาเดชารักษ์ อุทิศแด่ โทมัส ส่อง - มาริอา เจียม แซ่ตัน	คุณสมมาตร ตูลาเดชารักษ์ คุณสมมาตร ตูลาเดชารักษ์
พฤหัสบดีที่ 9 19.00 น.	สัปดาห์ที่ 6 เทศกาลปัสกา สุขสำราญเพื่อสุขภาพ คุณพ่อ - คุณแม่ สุขสำราญสำหรับครอบครัว บุญชัยยะ อุทิศแด่ มาริอา ย้า ห่อเหี่ยว (ครบ 100 วัน)	บุตร - ธิดา คุณพัฒนพล - คุณสุนทร บุญชัยยะ ครอบครัวคุณสงวน คุณธรรมสกุล
ศุกร์ที่ 10 19.00 น.	สัปดาห์ที่ 6 เทศกาลปัสกา อุทิศแด่ โยเซฟ สุรเทพ สุแสงี่ยม อุทิศแด่ วิญญานในไฟชำระทั้งหลาย	ภรรยา - บุตร - ธิดา คุณพงษ์ขุนพล
เสาร์ที่ 11 19.00 น.	สัปดาห์ที่ 6 เทศกาลปัสกา อุทิศแด่ มาริอา ขวด แสงเทียน อุทิศแด่ จีนเวีย ปิยะพร ศิริรัตนบุญชัย	คุณสุปราณี อุทัยวงศ์ คุณนพรัตน์